

LUONTO JA YMPÄRISTÖ

Riekkokanta on Suomessa päässyt notkahtamaan. Ennallistetulla suolla kanta pääsee elpymään. ERIKOISSUUNNITTELIJA MARKO SVENSBERG , SUOMEN RIISTAKESKUS

Perhon Piililampi ennallistetaan riekkosuoksi

Kaksivuotisessa riistaa reunoilta -hankkeessa metsätaloudellisesti vähätuottoisia suoalueita ennallistetaan vesilintukosteikoiksi, riekkosoiksi ja riistanisäkkäiden laidunmaiksi.

PERHO (MT)
Perhon Piililammen suolle palautetaan alkuperäisen kaltaista suoelinympäristöä. Menneinä vuosikymmeninä suolle oli pyritty kasvattamaan metsää, laihoin tuloksin.
Kohde on eräs riistaa reunoilta -hankkeen pilotti, jota kehitetään riekkojen elinympäristöksi.
”Riistakolmiolaskelmissa on ilmennyt, että riekkokanta on Suomessa päässyt notkahtamaan. Ennallistetulla suola kanta pääsee elpymään”, erikoissuunnittelija **Marko Svensberg** Suomen riistakeskuksesta kuvailee.
”Kuntatalouden realiteetit eivät olisi antaneet myöten tämänkaltaiselle projektille, mutta onneksi riistaa reunoilta -hanke mahdollisti tämän. Muualta maasta ennallistamishankkeista on saatu rohkaisevia esimerkkejä”, toteaa Kokkolan kaupungin metsätalousinsinööri **Ahti Räinen**.
Vaihettumisvyöhykkeet tärkeitä riekolle
Erittäisen tärkeitä riekkokannalle ovat vaihettumisvyöhykkeet, eli kahden erilaisen ekosysteemin reuna-alueet. Pii-

”Vesi nousee suolle, kun kaivinkone täyttää umpeen nevaa halkovan ojat”, projektipäällikkö Juha Siekkinen havainnollistaa.

lilammen tapauksessa kyseessä ovat suomaan ja metsän välissä sijaitsevat matalan kasvuston alueet.
”Nyt täällä Piililammella metsän ja ennallistettavan alueen välinen raja on jyrkkä. Välimaastoon rakennetaan

laajempi vaihettumisvyöhyke, jolla kasvaa koivupuuta sekä aluskasvustoa, jotka tarjoavat riekkoille suojaa petolinnuilta”, Svensberg taustoitaa.
Vaihettumisvyöhykkeet tarjoavat niin ikään ravintoa, jota linnut tarvitsevat.

”Ensi vuonna täällä on jo kahdesta kolmeen riekkoparia”, hän toteaa luottavaisena.
UPM:n koneet suolla töissä
UPM:n kaivinkoneet urakoivat ennallistettavalla suolla. Ai-

emmin ojitettujen soiden ojat täytetään umpeen, jolloin vesi nousee ylempäs.
”Vesistönsuojelu sekä riista- ja metsämaasiat ovat tätä päivää, joten yhtiönä olemme tämän kaltaisessa hankkeessa mieluusti mukana”, toteaa

metsäasiakaspäällikkö **Pekka Björkbacka**.
Perhon Piililammen ennallistaminen toteutetaan Kokkolan kaupungin metsänhoidon yksikön sekä Suomen riistakeskusten yhteistyönä.

Seinäjoen turvesuo muuntui kosteikoksi

SEINÄJOKI (MT)
Seinäjoen Kurjennevan entiselle turvetuotantoalueelle rakennettiin vuoden 2012 lopulla kosteikko vesilintuja silmällä pitäen. Viisivuotisen Kotiseutu-kosteikko Life -hankkeen piiriin kuuluva Kurjennevan suo on yksi yli kolmestakymmenestä kosteikkohankkeesta eri puolilla maata.
Vuonna 2007 turvetuotannon poistettua alueen omistaja, turve-alan yrittäjä **Timo Orava** Vaskiluodon Voima Oy:stä sekä Kurjennevan puuston konetyö-hakkuusta ja kaivinkonetöistä vastannut **Risto Lautamaja** Etelä-Pohjanmaan turve Oy:stä ovat olleet aktiivisesti mukana kosteikon rakentamisessa alusta saakka.
”Olen tästä hankkeesta ihan ylpeä, tämä on suon uusi syntymä. Eipä siitä vuosia jatkuneesta pahanteostakaan turpeenostossa haittaa ollut, kun luonnolle ei ole pahasti käynyt”, Lautamaja veistelee.
Kurjennevan kosteikon pe-

Seinäjoen Kurjennevan entisestä turvesuosta tehtiin lintukosteikko. Marko Svensberg (vas.), Juha Siekkinen, Pertti Rinta-Nikkola, Timo Orava, Jarkko Nurmi ja Risto Lautamaja vierailivat alueella tiistaina

rustamisella luodaan vesilinnuille elinympäristöjä ja lisätään luonnon monimuotoisuutta. Kosteikko puhdistaa alueen maa- ja metsätalousvesiä ja palvelee ihmisiä virkistyspaikkana.

Paikallisten osallistuminen ratkaiseva
Kotiseutukosteikko Life -hankkeen projektipäällikkö **Juha Siekkinen** näkee paikallisten maanomistajien ja asukkaiden roolin ratkaisevaksi kosteikkojen onnistumisen kannalta.
”On tärkeää, että maanomistajat kokevat alueen omakseen. Nyt puolivälissä oleva hanke on edennyt hyvin, mutta kun se on ohi, jää jälkihoito täysin paikallisten vastuulle.”
Talkooväestä on suuri apu paitsi käytännön töissä, myös kustannuksia ajatellen.
”Kurjennevan kosteikko maksaa suunnitteluiheen noin 15 000 euroa. Hanke on käytännössä aika halpa.”

VÄITÖS

Supikoira paastoa ja on passiivinen

Passiivisuus ja paastaminen kuuluvat supikoiran talvehtimisstrategiaan.
Supikoira valmistautuu talveen lisäämällä voimakkaasti rasvakudoksensa määrää hormonien ohjaamana. Melatoniini käynnistää talvehtimisen fysiologisia muutoksia ja säätelee muun muassa karvankasvun nopeutta ja lisääntymishormonien kiertoa.
Filosofian maisteri **Juha Asikainen** tutki väitöskirjassaan villien luonnonvaraisten supikoirien talvehtimisfysiologiaa ja talviaikaista aktiivisuutta Pohjois-Karjalassa.
Asikaisen väitöstyö tarkastettiin perjantaina Itä-Suomen yliopiston Joensuun kampuksella.
Supikoirat siirtyvät paastovasteelle marraskuussa. Viljeillä supikoirilla todettiin pinnallista talviunta, jonka kesto ja katkonaisuus vaihtelivat 2–9 viikkoon joulou-maaliskuussa.

Supikoirien passiivisuuteen vaikuttivat eläinten ikä, painoindeksi, ulkoilman lämpötila ja lumen syvyys. Eläinten ruumiinlämpö laski keskimäärin vain 1,4–2,1 celsiusastetta talviunen aikana.

Hyvä paastoaja
Talvella supikoirat olivat aktiivisimpia iltayöstä ja passiivisimpia aamupäivästä. Talvinen elinpiiri oli yhtä laajaa kuin kesäinen. Supikoirat käyttivät talven aikana kahdesta viiteen lepopaikkaa.
Väitöskirjatyössä havaittiin, että tarhatut supikoirat käyttä-

vät aineenvaihdunnan polttoaineena pääasiassa rasvakudostaan, kun ne paastoavat. Paastotessa eläinten paino putosi noin 50 grammaa vuorokaudessa.
Ilman lämpötilan laskiessa alle –10 celsiusasteen supikoirien ruokahalu ja aktiivisuus laskivat.
Talvipaasto on supikoirilla turvallinen sopeutuma, eikä aiheuta ongelmia eläinten terveydelle tai lisääntymismenestykselle.
Keskitalven ruokinnan vähentämistä ja yhteensä jopa 6–8 viikon mittaisia paastojaksoja voisi suositella myös turkistutantoon.
Supikoira on kotoisin Itä-Aasiasta, mutta siirtoistutusten myötä se on leviittänyt viime vuosikymmeninä Eurooppaan. Suomessa kanta on nykyisin vahva ja hyvin lisääntynyt aina napapiirille asti.

Väitöstutkimus suosittelee tarhattujen supien talvi-ruokinnan rajoittamista.

YMPÄRISTÖSTÄ LYHYESTI

Pohjanlahden lohestuksen tauko kumotaan

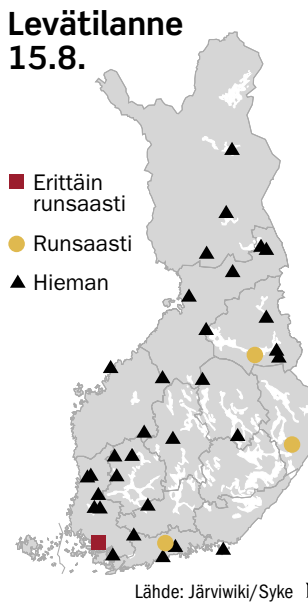
Suomen lohikiintiö Pohjanlahdelle on täyttynyt aiemmin arvioitua hitaammin, minkä vuoksi maa- ja metsätalousministeriö kumoaa heinäkuussa voimaan tulleen lohien kalastuskiellon. Lohenkalastus on jälleen sallittu 14.8.2013 alkaen.
Kiintiöt asetetaan vuosittain EU:n neuvoston asetuksilla, joita EU:n jäsenvaltioiden tulee noudattaa. Suomelle sallittu lohienkalastuskiintiö Itämeren pääaltaalla ja Pohjanlahdella on tänä vuonna yhteensä 35 103 lohta. Elinkeinokalatalouden saalisrekisteriin oli 12.8. mennessä tallennettu noin 28 000 pyydettyä lohta, joka on noin 80 prosenttia sallitusta kiintiöstä

Niinistö iloitsee Kemihaaran soiden rauhoituksesta

Ympäristöministeri **Ville Niinistö** (vihr.) on tyytyväinen päätökseen rauhoittaa pysyvästi Kemihaaran soiden Natura 2000 -alue. Lapin elykeskus ja Kemijoki Oy ovat sopineet Pelkosenniemen sijaitsevan alueen rauhoittamisesta luonnonsuojelualueena.
Kemijoki Oy:n omistukseen jäävä alue on kooltaan vajaat 8 000 hehtaaria. Alue tunnetaan etenkin sinne suunnitellusta Vuotoksen tekoaltaasta, jota ei koskaan rakennettu.
Neuvottelut Kemijoki Oy:n maiden suojelusta luonnonsuojelualueena aloitettiin Lapin ympäristökeskuksen (nykyinen Lapin elykeskus) ja Kemijoki Oy:n välillä vuonna 2007.

Sinilevä loistaa poissaolollaan

Sinileväkukintoja on tällä viikolla havaittu järville tavanomaista vähemmän. Haitallinen levä jopa väheni viime viikosta, kun yleensä määrää on tähän aikaan kesästä suurimmillaan.
Suomessa on paljon järviä, joissa levää ei havaittu lainkaan tai sitä oli vain hieman. Esimerkiksi Lahden Vesijärvessä sinilevä loistaa poissaolollaan.
Runsaita tai erittäin runsaita kukintoja on havaittu vain Varsinais-Suomen Littoistenjärvellä, Tuusulan Rusutjärvellä, Pohjois-Karjalan Suuri-Onkamossa sekä Heinosen järvellä Keski-Suomessa.
Järvet ovat melko pieniä lukuunottamatta Suuri-Onkamaa. Pintakukintojen pieni määrä johtuu järvien veden viilenemisestä ja epävakaisesta säästä, Suomen ympäristökeskus arvioi.
Rannikko- ja avomerialueilla havaittiin vain vähäisiä määriä sinilevää.
Kukintariski pysynee lähi-vuorokausina samalla tasolla

Pohjanlahdella, mutta vähenee etenkin läntisellä Suomenlahdella.

Jonkin verran sinilevää esiintyy muun muassa Pälkäneen Mallasvedellä.

» Eipä siitä vuosia jatkuneesta pahanteostakaan turpeenostossa haittaa ollut, kun luonnolle ei ole pahasti käynyt.»

RISTO LAUTAMAJA

Kestotilaaajana saat aina enemmän!

Maaseudun Tulevaisuuden kestotilaaajana saat enemmän kuin lehden. Saat mahtavan paketin mediaa ja palveluja eri muodoissa. Tutustu rahanarvoisiin etuihin ja ota ne itsellesi.

Kestotilaaajana saat kaiken tämän:

- 1. Lehti edullisemmin.** Kestotilaus on aina edullisempi kuin vastaavanpituihen määräaikainen tilaus.
- 2. Kantri-kuukausiliite ja Suomalainen Maaseutu -lehti** 11 kertaa vuodessa.
- 3. Maaseudun tulevaisuuden ja Kantrin näköislehdet ja arkistot netissä.**
- 4. Lehti lukulautaan.** Maaseudun Tulevaisuus lukulautaan eli iPad- ja Android-tableteille optimoitu lehti. lukulauta.mtt.fi
- 5. Internetin sääpalvelu** Maaseudun Tulevaisuuden verkkosivuilla.
- 6. Kännykällä käytettävä mobiilisääpalvelu.**
- 7. Jakelun keskeytys loman ajaksi.**
- 8. Osallistut suurarvontaan,** jossa vuonna 2013 voittona Hyundai i30 Wagon 1,6 CRDi, arvo n. 38 000 €.

Lue lisää eduista Maaseudun Tulevaisuuden nettisivuilta. Tee uusi kestotilaus tai vaihda määräaikainen kestotilaukseksi osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi/kestotilaus tai soita 020 413 2277.

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti